

SODBA SODIŠČA

(prvi senat)

z dne 13. oktobra 2005

v zadevi C-522/03 (predlog za sprejem predhodne odločbe Oberlandesgericht München): Scania Finance France SA proti Rockinger Spezialfabrik für Anhängerkupplungen GmbH & Co. (¹)

(Bruseljska konvencija — Priznanje in izvršitev — Razlogi za zavrnitev — Pojem „vročitev oziroma običajna vročitev“)

(2005/C 296/09)

(Jezik postopka: nemščina)

V zadevi C-522/03, katere predmet je predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi Protokola z dne 3. junija 1971 o interpretaciji Sodišča Konvencije z dne 27. septembra 1968 o pristojnosti in izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah, ki ga je vložilo Oberlandesgericht München (Nemčija) s sklepom z dne 31. oktobra 2003, ki je prispel na Sodišče 15. decembra 2003, v postopku **Scania Finance France SA** proti **Rockinger Spezialfabrik für Anhängerkupplungen GmbH & Co.**, je Sodišče (prvi senat), v sestavi P. Jann (poročevalec), predsednik senata, K. Schiemann, K. Lenaerts, E. Juhász in M. Ilešič, sodniki, generalni pravobranilec: L. A. Geelhoed, sodni tajnik: R. Grass, dne 13. oktobra 2005 razglasilo sodbo, katere izrek se glasi:

Člen 27, točka 2, Konvencije z dne 27. septembra 1968 o pristojnosti in izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah, kot je bila spremenjena s Konvencijo z dne 9. oktobra 1978 o pristopu Kraljevine Danske, Irske ter Združenega kraljestva Velike Britanije in Severne Irske, s Konvencijo z dne 25. oktobra 1982 o pristopu Helenske republike, s Konvencijo z dne 26. maja 1989 o pristopu Kraljevine Španije in Portugalske in s konvencijo z dne 29. novembra 1996 o pristopu Republike Avstrije, Republike Finske in Kraljevine Švedske, in člen IV, prvi pododstavek, Protokola, priloženega k navedeni konvenciji, je treba razlagati tako, da se mora pravilnost vročitve pisanja o začetku postopka toženi stranki, ki se ne spusti v postopek, če se na tem področju med državo izvora in zaproseno državo uporablja mednarodna konvencija, presoditi glede na določbe te konvencije, razen če se, v primeru da zaprosena država temu ni uradno nasprotovala, izbere način dostave z neposrednim pošiljanjem

med uradniki ministrstva skladno s členom IV, drugi pododstavek, Protokola.

(¹) UL C 47, 21.2.2004.

SODBA SODIŠČA

(prvi senat)

z dne 6. oktobra 2005

v zadevi C-9/04 (predlog za sprejem predhodne odločbe Hoge Raad der Nederlanden): kazenski postopek proti Geharo BV (¹)

(Direktiva 88/378/EGS — Igrače — Direktiva 91/338/EGS — Najvišje dovoljene vrednosti kadmija)

(2005/C 296/10)

(Jezik postopka: nizozemščina)

V zadevi C-9/04, katere predmet je predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi člena 234 ES, naslovljen na Sodišče z odločbo Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemska) z dne 23. decembra 2003, ki je prispela na Sodišče 12. januarja 2004, v kazenskem postopku proti **Geharo BV**, je Sodišče (prvi senat) v sestavi P. Jann, predsednik senata, K. Lenaerts (poročevalec), N. Colneric, sodnica, K. Schiemann in E. Levits, sodnika, generalni pravobranilec: P. Léger, sodni tajnik: R. Grass, dne 6. oktobra 2005 razglasilo sodbo, katere izrek se glasi:

Člen 1, drugi stavek, Direktive Sveta 91/338/EGS z dne 18. junija 1991 o deseti spremembi Direktive 76/769/EGS o približevanju zakonov in drugih predpisov držav članic v zvezi z omejitvami pri trženju in uporabi nekaterih nevarnih snovi in pripravkov je treba razlagati tako, da ne nasprotuje temu, da bi se v tej direktivi določena prepoved trženja proizvodov, ki vsebujejo kadmij, ki presega dovoljeni maksimum, uporabljala za igrače, za katere velja Direktiva Sveta 88/378/EGS z dne 3. maja 1988 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z varnostjo igrač (88/378/EGS).

(¹) UL C 59, 6.3.2004.